Midden onder u staat Hij, die gij niet kent. Joh 1, 26

Waar kunnen we nog sporen van God vinden in deze tijd waarin het traditionele geloof massaal afbrokkelt en de glans van het katholieke Twente dreigt te verdwijnen. Het lijkt erop dat de sporen van God ook in Dinkelland langzamerhand steeds vager lijken en hier en daar uitgewist worden. Kinderen die niet meer gedoopt worden, niet meer een geloofspakketje van hun ouders en leerkrachten meekrijgen in hun basisrugzak. Waar kijken wij in deze donkere dagen dan nog naar uit? Zijn het de cadeautjes en de rijk gevulde kersttafels die het gaan winnen van ons diepe verlangen naar een nieuw mensenkind? Moet het verlangen naar gezelligheid, naar rijkelijk versierde huizen met allerlei kerstprullaria het afleggen tegen het verlangen naar vrede en solidariteit waar onze wereld zo'n behoefte aan heeft? Moeten wij ons zorgen maken nu de kerkelijke traditie het loodje lijkt te leggen tegen de commerciële wereld? Nu het streven naar het zelf fijn en goed te hebben, het streven naar een Zwitserlevengevoel, het moet afleggen tegen ons christelijk geloof, dat juist in donkere dagen de hoop in mensen levend hield? Heeft God zijn werk dan geklaard bij ons? Zijn Zijn sporen dan werkelijk bijna uitgewist in het christelijk Europa? Zijn de gelovigen dan werkelijk in een woestijn beland, waar leven en toekomst afwezig lijken te zijn?

Beste mensen, juist vandaag reikt ons Johannes de Doper een welkom kerstpakketje aan met zijn woorden: "Midden onder u staat Hij, die gij niet kent!" Met deze woorden doelde Johannes natuurlijk op Jezus, Gods mensgeworden Woord van liefde, trouw en gerechtigheid. Maar tegelijk zegt hij iets heel moois, n.l. dat we God aan het werk kunnen zien in het verborgene, onopvallend in het dagelijkse leven, in mensen om ons heen zien we dat Gods liefde, Gods gerechtigheid, Gods solidariteit gebeurt. God is blijkbaar helemaal niet verdwenen uit onze, steeds meer ontkerkelijkte wereld. Overal waar mensen samenkomen, elkaar trouw zijn en helpen, overal waar mensen anderen tot hun recht laten komen is God aan het werk. Dus God is wel degelijk aanwezig en aan het werk in onze samenleving, in onze wereld, ook al heeft de kerk en de kerkelijke leiders niet langer het patent op God 's aanwezigheid en God 's gezag. Mensen laten zich blijkbaar niet meer door anderen gezeggen hoe en waarin je moet geloven, en laten zich niet meer langs de kerkelijke meetlat leggen om te bepalen of je er nog wel bij mag horen of niet. Zo zegt Johannes zelf ook dat hij de Messias niet is, dat hij zelf het Licht niet is, maar een wegbereider voor de Heer, een richtingwijzer naar Gods heil. Van hoog tot laag dienen wij ons in de kerk dan ook te beseffen dat wij zelf niet het Licht, niet de Messias zijn, niet moeten praten alsof wij zelf Jezus zijn! Wij allen zijn geroepen om richtingwijzers te zijn naar dat Licht waarin God onder ons aanwezig en werkzaam is.

Ook al lijken de kerken leger, God is nog volop aanwezig en aan het werk in ons midden. De woorden van Johannes: Midden on u staat Hij die Gij niet kent, zijn nog volop actueel. Overal waar mensen gered worden, gebroken mensen genezen worden, mensen die in knel en beklemd geraakt zijn bevrijd worden, mensen hun waardigheid terug krijgen en hen recht wordt gedaan, is God aan het werk, komt Hij aan het Licht. God komt niet van buitenaf tot ons, als een Deus ex Machina tot ons, maar van binnenuit, Hij komt op heel bescheiden wijze aan het licht in een mens, zoals Hij ooit het meest en het mooist zichtbaar werd in het kind van Bethlehem, waarin mensen hem herkenden als Gods Zoon. Nog altijd straalt het goddelijk Licht dat Hij bracht in ons midden, ook al lijkt het soms nog maar een klein vlammetje.
Dat licht brandt ook vanavond op de Adventskrans, het licht dat ten volle zal schijnen in de kerstnacht. Heel bescheiden, aan de rand van de bebouwde wereld. In een stal. Niemand die het opvalt en ziet, behalve enkele herders die erop afgestuurd worden. Zo bescheiden is God aanwezig en werkzaam in ons midden. Mogen wij Hem ook herkennen in een kwetsbaar mensenkind, waarin Hij in het dagelijks leven en werk onder ons zichtbaar wordt.

Amen,

Ootmarsum, 16 december 2017

Pastor Jan Kerkhof Jonkman